

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/38/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115010644
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8115010644.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.01.2024, v trestnej veci proti obžalovaným A. A. A. a A. A. B. pre prečin nevyplatenia mzdy a odstúpného podľa § 214 ods. 1, ods. 2 písm. a), c) Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/61/2015 zo dňa 31.01.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom boli obžalovaní A. A. A. a A. A. B. podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku oslobodení spod obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nevyplatenia mzdy a odstúpného podľa § 214 ods. 1, ods. 2 písm. a), c) Tr. zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, ktorého sa mali dopustiť tak, že

- ako konatelia spoločnosti C. – D., E., A. F. XX, D., IČO: XX XXX XXX, a osoby rozhodujúce o chode a činnosti tejto spoločnosti a o úhradách jednotlivých záväzkov spoločnosti nevyplátili v deň splatnosti mzdy zamestnancom spoločnosti A. G., nar. XX.X.XXXX, bytom H. F. XX, D. – E., splatnú mzdu za august 2013 vo výške 377,17 Eur, I. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom J. F. XXX, okr. Prešov, prechodne bytom H. F. XX, okr. Prešov, splatnú mzdu za august 2013 vo výške 278,78 Eur, I. J., nar. X.X.XXXX, bytom H. F. XX, D., splatnú mzdu za august 2013 vo výške 342,38 Eur, I. J., nar. XX.X.XXXX, bytom E. F. XX, D., splatnú mzdu za júl a august 2013 vo výške 799,76 Eur, J. K., nar. X.X.XXXX, bytom G. F. X, D., splatnú mzdu za august 2013 vo výške 63,89 Eur, E. K., nar. X.X.XXXX, bytom L. F. XX, okr. Vranov nad Topľou, splatnú mzdu za august a november 2013 vo výške 549,53 Eur, A. K., nar. XX.X.XXXX, bytom M. F. XXX, okr. Prešov, splatnú mzdu za mesiac júl 2013 vo výške 67,44 Eur, N. I., nar. XX.X.XXXX, bytom M. F. XXX, okr. Prešov, splatnú mzdu za august 2013 vo výške 386,26 Eur, N. I., nar. XX.X.XXXX, bytom A. F. X, D., splatnú mzdu za august 2013 vo výške 380,09 Eur, N. I., nar. X.X.XXXX, bytom O. F. X, D. – E., splatnú mzdu za august a november 2013 vo výške 311,98 Eur, P. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Q. F. XXX, okr. Bardejov, prechodne bytom C. A. F. XX, okr. Prešov, splatnú mzdu za júl a august 2013 vo výške 713,64 Eur, P. R., nar. X.XX.XXXX, bytom D. F. XX, D., splatnú mzdu za júl 2013 vo výške 67,44 Eur, A. S. R., nar. XX.X.XXXX, bytom T. H. F. XX, D., splatnú mzdu za august 2013 vo výške 343,44 Eur, A. R., nar. X.X.XXXX, bytom A. G. F. X, D., splatnú mzdu za august 2013 vo výške 610,34 Eur, O. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. F. X, D., splatnú mzdu za august 2013 vo výške 392,75 Eur, U. R., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom T. F. XX, okr. Prešov, prechodne bytom A. F. XXX, okr. Bardejov, splatnú mzdu za júl a november 2013 vo výške 336,32 Eur, O. A., nar. X.X.XXXX, trvale bytom A. F. X, D., prechodne bytom D., E. F. XX, splatnú mzdu za júl a august 2013 vo výške 875,47 Eur, P. A., nar. XX.X.XXXX, bytom H. F. XX, D. – E., splatnú mzdu za august a november 2013 a časť mzdy za október 2013, spolu vo výške 343,45 Eur, A. P. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. F. X, D., splatnú mzdu za november 2013 vo výške 67,27 Eur, S. D., nar. XX.X.XXXX, bytom J. F. XXX, okr. Prešov, splatnú mzdu za júl a august 2013 vo výške 144,61 Eur, K. E., nar. X.X.XXXX, bytom B. F. X,

J., okr. Prešov, splatnú mzdu za august 2013 vo výške 338,60 Eur, W. H., nar. X.X.XXXX, bytom H. E. F. XXX, okr. E., splatnú mzdu za august 2013 vo výške 413,40 Eur, G. J. V., nar. X.XX.XXXX, bytom M. F. XX, D. – E., časť splatnej mzdy za júl 2013 a celú splatnú mzdu za august 2013 spolu vo výške 841,09 Eur, A. V., nar. XX.X.XXXX, bytom X. F. XXX, okr. Prešov, časť splatnej mzdy za júl 2013 a celú splatnú mzdu za august 2013 spolu vo výške 698,94 Eur, hoci na výplatu miezd v uvedených sumách mali zamestnanci nárok, pričom v deň splatnosti miezd za uvedené výplatné obdobia spoločnosť mala dostatok finančných prostriedkov na výplatu miezd a tieto finančné prostriedky spoločnosť nevyhnutne nepotrebovala na zabezpečenie svojej činnosti, čím takto spoločným konaním spôsobili uvedeným 24 zamestnancom škodu spočívajúcu v nevyplatení miezd v celkovej výške 9.744,04 Eur,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku poškodení: A. G., I. F., I. J., I. J., J. K., E. K., A. K., N. I., N. I., nar. XX.X.XXXX, N. I., nar. X.X.XXXX, P. P., P. R., A. S. R., A. R., O. R., U. R., O. A., P. A., A. P. D., S. D., K. E., W. H., G. J. V. a A. V. boli s ich nárokmi na náhradu škody odkázaní na civilný proces.

Proti uvedenému rozsudku v neprospech obžalovaných, ihneď po jeho vyhlásení, podal prokurátor odvolanie, ktoré následne aj bližšie písomne odôvodnil. Po krátkej rekapitulácii napadnutého rozsudku uviedol, že sa s napadnutým rozsudkom nestotožňuje, pretože podľa neho neboli v dostatočnej miere zohľadnené dôkazy svedčiace v neprospech obžalovaných. Ako to uvádza aj samotný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, je pomerne nepochybne preukázané, najmä znaleckým posudkom znalkyne doc. G., že v spoločnosti C. - D., E., bol dostatok finančných prostriedkov na výplatu miezd v rozsahu, ako je to uvedené vo výroku rozsudku. Znalkyňa tak v posudku, ako aj vo svojej výpovedi pred súdom, potvrdila, že spoločnosť mala dostatok voľných disponibilných finančných prostriedkov aj po rozčlenení na jednotlivé dni splatnosti miezd. Pokiaľ znalkyni neboli predložené všetky účtovné doklady spoločnosti a jej pokladničná kniha nebola podľa názoru znalkyne správne vedená s poukazom na mínusové zostatky, tak mala dostatočné podklady pre vyslovenie svojho záveru. Znalkyňa neskúmala, či bola spoločnosť v úpadku, naopak, uviedla, že je bežnou situáciou, že aj v prípade, žeby spoločnosť bola insolventná, mala určitú sumu finančných prostriedkov, s ktorými disponuje. Znalkyňa upozornila na to, že v troch dátumoch boli vybraté peniaze z účtu v Tatra banke s popisom účelu mzdy už v čase blokady účtu, preto tieto peniaze mali byť použité na výplatu miezd, čo sa však evidentne nestalo. V tomto smere prokurátor považuje za potrebné poukázať aj na to, že pohľadávky z titulu nevyplatených miezd sú pohľadávkami prednostnými a preto spoločnosť nemôže uhrádzať iné svoje záväzky na úkor miezd zamestnancov. Za uvedenej situácie je preto toho názoru, že prvostupňový súd nepostupoval správne, ak obžalovaných spod obžaloby oslobodil. Preto prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Prešove ako odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a aby vrátil vec Okresnému súdu Prešov na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania krajský súd ako súd odvolací v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

V konaní pred súdom prvého stupňa boli zákonným spôsobom vykonané dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na spravodlivé rozhodnutie, ktoré boli doplnené aj dokazovaním na verejnom zasadnutí. Prvostupňový súd vykonané dôkazy vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom aj podľa odvolacieho súdu dospel k správny záverom.

V odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, ktoré konkrétne dôkazy vo veci vykonal, ktoré skutočnosti z nich vyplývali a na základe ktorých konkrétnych dôkazov svoje skutkové závery ustálil. Popísal akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov a z akých dôvodov dospel k záveru, že skutok uvedený v obžalobe nie je trestným činom. V tomto smere sú dôvody napadnutého rozsudku vecne správne, a preto odvolací súd na tieto v podrobnostiach aj poukazuje.

Vzhľadom na odvolacie námietky prokurátora odvolací súd považuje za potrebné niektoré skutočnosti zvýrazniť a doplniť.

Obžalovaní boli na podklade obžaloby prokurátora postavení pred súd z dôvodu, že ako konatelia spoločnosti C. – D., E. v mesiacoch júl, august, október a november 2013 nevyplatili niektorým zamestnancom časť mzdy v celkovej výške 9.744,04 eur, hoci v dňoch splatnosti mala spoločnosť dostatok finančných prostriedkov na ich výplatu a tieto finančné prostriedky nevyhnutne nepotrebovala na zabezpečenie svojej činnosti.

V tejto súvislosti považuje krajský súd za potrebné najprv vo všeobecnej rovine uviesť, že trestný postih štatutárneho orgánu právnickej osoby za trestný čin nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 Tr. zákona je možný jedine vtedy, ak právnická osoba – zamestnávateľ v deň splatnosti mzdy, na ktorú má jej zamestnanec nárok, disponuje peňažnými prostriedkami na jej výplatu, ktoré nevyhnutne nepotrebuje na zabezpečenie jej činnosti, a zároveň je schopná hradiť všetky svoje splatné záväzky. Ak je totiž právnická osoba v predĺžení, jej štatutárny orgán je povinný konať tak, aby zabezpečil pomerné uspokojenie všetkých jej veriteľov, nielen jej zamestnancov. V opačnom prípade by sa totiž mohol dopustiť trestného činu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 Tr. zákona. Z tohto pohľadu potom zistenie, že zamestnávateľ v čase splatnosti mzdy disponuje peniazmi potrebnými na jej úhradu, ešte bez ďalšieho neznamena, že má finančné prostriedky na ich výplatu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 214 Tr. zákona, ale je nutné vždy skúmať jeho celkovú finančnú situáciu v rozhodnom období (rovnako rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/15/2013 zo dňa 11.3.2015).

V predmetnej veci síce podľa znaleckého posudku z odvetvia účtovníctvo, daňovníctvo a personalistika U. I. N. G., D. a jeho doplnenia č. 1 v mesiacoch júl, august, október a november 2013 spoločnosť C. – D. E. mala v deň splatnosti dostatok finančných prostriedkov na plnú úhradu miezd v celkovej výške 24.926,72 eur, ktoré nepotrebovala na zabezpečenie svojej činnosti. Zároveň však znalkyňa uviedla, že jej nebolo predložené kompletné účtovníctvo menovanej spoločnosti, nemala k dispozícii účtovnú závierku za rok 2013 a jej úlohou nebolo skúmať iné záväzky spoločnosti, jej solventnosť, finančnú kondíciu či znaky úpadku, a preto tieto ani neskúmala.

Znaky úpadku spoločnosti C. – D. E. za predmetné obdobie však boli skúmané v trestnej veci vedenej pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 4T/108/2016, v ktorej bol obžalovaný A. A. A. trestným rozkazom z 3.11.2016 (právoplatným 10.1.2017) odsúdený za prečin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1 Tr. zákona. Tohto prečinu sa dopustil v podstate tým, že ako konateľ dlžníka – spoločnosti C. – D. E., ktorý nebol schopný plniť svoje splatné záväzky, v dobe od 31.12.2012 a následne zmaril uspokojenie pohľadávok svojich veriteľov tým, že zvýhodnil iných veriteľov. Znaleckým posudkom znalca I. Y. V., ktorý bol odvolacím súdom na verejnom zasadnutí prečítaný ako listinný dôkaz (keďže bol zabezpečený v inej veci), bolo zistené, že dlžník C. - D., E. bol k 31.12.2012 a následne v úpadku, keďže bol platobne neschopný a súčasne aj predĺžený. Dlžník mal viac ako jedného veriteľa a nebol 31.12.2012 a následne schopný plniť 30 dní po lehote splatnosti viac ako jeden peňažný záväzok. Súčasne bol dlžník C. - D.. E. aj predĺžený, keďže podľa účtovníctva a účtovnej závierky dlžníka mal k 31.12.2012 a následne viac ako jedného veriteľa a hodnota jeho splatných záväzkov presahuje hodnotu jeho majetku. K 31.12.2012 záväzky presahovali majetok minimálne o sumu 30.451,- eur, a následne k 31.12.2013 záväzky presahovali majetok o sumu 105.724,- eur, čoho dôkazom sú knihy záväzkov dlžníka, súvaha k 31.12.2013 a ďalšie listiny.

Týmto zisteniam o platobnej neschopnosti a predĺžení spoločnosti C. – D. E., teda o jej úpadku v období roku 2013 zodpovedá aj vyjadrenie audítorky I. C. U., podľa ktorého na základe účtovnej závierky za rok 2013 zistila, že celková zadlženosť spoločnosti C. – D. E. je 127,5 % a keby predala aj celý svoj majetok, vrátane neuhradených pohľadávok a získané prostriedky použila na úhradu svojich dlhov, aj tak by ostalo necelých 30 % veriteľov neuspokojených. Spoločnosť teda nemala prostriedky na úhradu svojich dlhov. Znalkyňa U. I. N. G., D., ako to aj sama uviedla, nemala k dispozícii kompletné a ucelené účtovníctvo, nemala možnosť zistiť, či spoločnosť mala aj nejaké iné neuhradené krátkodobé, prípadne i dlhodobé záväzky, napr. neuhradené dodávateľské faktúry, neuhradené odvody do sociálnej a zdravotnej poisťovne, neuhradenú daň, neuhradené splátky úveru, leasing a pod.

Nedostatok peňažných prostriedkov zamestnávateľa C. – D. E. na vyplatenie celej splatnej mzdy v mesiacoch júl, august, október a november 2013 je možné vyvodiť aj z výpovedí obžalovaných a svedkov W. Q., A. R., O. R., W. H., A. S. R. a ďalších. Z nich vyplýva, že všetky mzdy neboli uhradené, lebo spoločnosť finančné prostriedky nemala, pričom neuhradené boli aj faktúry voči dodávateľom

mäsa, pekárenských výrobkov či iných výrobkov, úvery a odvody. Voči spoločnosti boli v predmetnej dobe vedené exekúcie a blokované účty. Zamestnanci vo svojich svedeckých výpovediach dokonca uviedli, že sa museli skladať finančne na nákup surovín na varenie, aby mohli na ďalší deň variť stravu, teda aby spoločnosť mohla vykonávať svoj predmet podnikania. Uvedený ekonomický stav spoločnosti viedol až k ukončeniu pracovnoprávných vzťahov zamestnancov spoločnosti, k ukončeniu jej činnosti a k vyhláseniu konkurzu 18.7.2014, v ktorom navrhovatelia I. A. C. – D. H. a E. T. E. prihlásili aj faktúry z roku 2012.

Svedkyňa W. H. si pamätala, ako obžalovaní a A. R. zisťovali, koľko peňažných prostriedkov majú a rozhodovali o tom, čo bude uhradené s tým, že najprv mali byť uhradené mzdy a potom zvyšok.

Obrane obžalovaných, že na vyplatenie mzdy nemali v spoločnosti peňažné prostriedky, zodpovedá aj skutočnosť, že časť miezd za obdobie júl až november 2013 bola uhradená ešte v deň splatnosti, uhradené boli všetky mzdy splatné v septembri 2013 a časť miezd bola hradená aj následne po dni splatnosti. Hoci v mesiacoch júl, august, október a november 2013 vznikla spoločnosti C. – D. E. povinnosť zaplatiť mzdy v sume 24.926,40 eur, tak v termíne splatnosti boli mzdy uhradené v časti 5.514,53 eur a po ďalších úhradách neuhradená zostala iba časť v sume 9.744,04 eur. Pritom k 31.12.2013 záväzky spoločnosti C. – D. E. presahovali jej majetok o sumu 105.724,- eur. Je tak zjavné, že zámerom obžalovaných nebolo neuhradiť zamestnancom ich mzdy, ale že ich úhrada bola prioritou.

Zároveň je potrebné zdôrazniť, že vychádzajúc zo znaleckého posudku U. I. N. G., D.. A výpovedí poškodených zamestnancov mal každý z nich v predmetnom období uhradenú mzdu aspoň čiastočne.

Vzhľadom na uvedenú ekonomickú situáciu zamestnávateľa, ktorý bol nielen platobne neschopný, ale aj predĺžený (k 31.12.2013 záväzky presahovali majetok o sumu 105.724,- eur), je možné konštatovať, že spoločnosť C. – D. E. nebola v čase skutku schopná uhrádzať všetky svoje záväzky, čo vylučuje vyvodenie trestnej zodpovednosti voči jej štatutárnym orgánom za trestný čin nevyplatenia mzdy a odstúpeného na skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe.

Záverom odvolací súd ešte považuje za potrebné zopakovať, že dlžník, ktorý je platobne neschopný, je povinný svoje záväzky uhrádzať pomerne a rovnomerne podľa zásad konkurzu vyplývajúcich zo zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (pohľadávkami proti podstate sú podľa § 87 ods. 2 len mzda vzniknutá po vyhlásení konkurzu a za kalendárny mesiac, v ktorom bol konkurz vyhlásený). Pokiaľ takto svoje záväzky nehradí a zvýhodní niektorého svojho veriteľa a v dôsledku toho zmarí, hoci len čiastočne, uspokojenie iného svojho veriteľa, môže sa dopustiť trestného činu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 Tr. zákona. V tomto smere sa však dokazovanie v predmetnom konaní nevedlo, pričom pre vyvodenie trestnej zodpovednosti za trestný čin zvýhodňovania veriteľa by bolo potrebné vykonať takú zmenu skutkovej a právnej vety, ktorá by bola v neprospech obžalovaných a bola by aj v rozpore so zásadou uvedenou v § 278 ods. 1 Tr. poriadku, že súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

Vzhľadom na uvedené krajský súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné jednomyseľne zamietol.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je

prípustný.